

Arrest

nr. 324 630 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 14 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M.M.E. (...), verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten. U bent van etnisch Perzische origine en afkomstig van Teheran. U studeerde rechten en in 2008 deed u uw militaire dienst bij Majma'-e Tashkhis-e (i.e., de Raad van Geschiktheid en Oordeel), waar u ook na uw militaire dienst verder bleef werken. Rond dezelfde periode trouwde u met Z.E. (...) en jullie hebben samen één zoon genaamd M.Y. (...).

H.E. (...), de broer van Z. (...), was een parlamentslid en ook zakenman. Tijdens uw huwelijk met Z. (...) begon hij u meer en meer te vertrouwen en ook privé en politieke zaken met u te bespreken. U controleerde zaken en stelde vaak contracten voor hem op en mede dankzij hem begon u ook voor de instelling Havens en Zeevaart te werken. H. (...) zetelde in het parlement van 2004 tot zijn dood in 2011 en u vermoedt dat hij niet op natuurlijke wijze stierf. Na zijn dood hadden zijn familieleden het vermoeden dat u zich kandidaat wilde stellen voor de verkiezingswijk van H. (...). Zijn dood betekende ook het einde van uw contract bij de instelling Havens en Zeevaart.

Van mehr 1392 (i.e., september 2013) tot eind 1393 (i.e., begin 2015), had u een affaire met S. (...) (ook: S. (...)) R. (...), een collega van op de universiteit. Uw toenmalige echtgenote kwam hier achter en begon stiekem bewijsmateriaal te verzamelen. Toen ze u zei dat ze van u wilde scheiden, ging u hiermee akkoord. De scheiding werd voltrokken op (...) tir 1394 (i.e., (...)/07/2015; volgens shenasnameh: (...)/04/1395 of (...)/07/2016). U behield de voogdij en het hoederrecht over jullie zoon.

Toen u op (...)/03/1396 (i.e., (...)/06/2017) trouwde met E.Y. (...) (O.V. (...)), begonnen de problemen met Z. (...) opnieuw. Ze wilde van u een bepaald dossier dat indertijd bij H.E. (...) was en schakelde hiervoor de Herasat (i.e., kantoren die in de meeste openbare instellingen te vinden zijn en vertegenwoordigers zijn van het ministerie van inlichtingen en staatsveiligheidsdiensten) van Majma'-e Tashkhis-e in. Aangezien u haar dit dossier niet gaf, werd u door de Herasat opnieuw opgeroepen en daarna was u niet langer welkom bij de Majma'-e Tashkhis-e. U werd toen twee jaar geschorst en bent daarna overgestapt naar Vezarat-e Farhang va Ershad-e Eslami (i.e., het ministerie van cultuur). Bij het ministerie van cultuur behandelde u opnieuw belangrijke dossiers en ook daar kende u problemen met Z. (...) en haar familie. Zij hadden namelijk nauwe banden met M.R.E. (...), de vice-gouverneur van Irak, die dankzij H.E. (...) een belangrijke functie kreeg bij de Zeevaart maatschappij. Ze probeerden u onder druk te zetten om bepaalde dossiers niet op te volgen, de procedure niet te verlengen of bepaalde documenten niet door te geven.

Toen u met uw gezin op vakantie wilde gaan en hiervoor een paspoort voor uw zoon diende aan te vragen, kreeg u de boodschap dat de toestemming van zijn moeder nodig was, terwijl u nochtans de vader bent en de voogdij heeft. Uiteindelijk geraakte het paspoort toch geregeld en op 24/05/2022 verlieten u en uw gezin Iran op legale wijze via een vlucht naar Milaan, Italië. De dag na uw aankomst in Italië werd u opgebeld door Ha.S. (...), de directeur van uw huidige werk. Hij bracht u op de hoogte van een brief gestuurd door Herasat en de inlichtingendienst waarin vermeld stond dat ze hen op de hoogte moesten brengen indien ze nieuws kregen over u. Er zou een lijst van beschuldigingen met betrekking tot u zijn. U werd beschuldigd van het hacken van de website van het ministerie van Ershad, verduistering en het hebben van een relatie buiten het huwelijk. Ha. (...) vertelde u dat Z. (...) de filmpjes van uw affaire aan de man van S. (...) bezorgd had. U besloot hierop meteen Italië te verlaten en nam de bus naar België. Op 30 mei 2022 diende u uw verzoek om internationale bescherming in België in. Uw echtgenote, E.Y. (...), diende ook een verzoek om internationale bescherming in. Jullie zijn ondertussen niet langer samen en verblijven in verschillende centra.

Zeven tot tien dagen na uw aankomst in Europa kreeg u telefoon van uw familieleden die u vertelden dat ze ondervraagd werden door de inlichtingendienst. Ook uw nicht Se. (...) (of Se. (...)) werd tijdens haar bezoek aan Iran ondervraagd door de autoriteiten over u. Eind khordad 1401 (i.e., rond juni 2022) werd ten slotte ook uw huis verzegeld.

Tijdens uw verblijf in België kwam u er achter dat er een geluidsfragment op de gsm van Y. (...) stond waarin gezegd werd dat ze wisten waar u was en dat ze u zouden vinden. Z. (...) heeft ook een applicatie op zijn gsm geïnstalleerd om te zien waar u verbleef. U krijgt ook constant telefoontjes van onbekende nummers en op een bepaald moment zijn er onbekende personen naar uw opvangcentrum in België gekomen die vroegen naar een Iraanse familie van vijf personen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende originele documenten neer: uw shenasnameh, melikaart, werkdocumenten, werkbades, reisdocumenten, opleidingsdocumenten, documenten in verband met uw bedevaart, een document omtrent uw militaire dienst en betalingsdocumenten in het kader van uw scheidingsprocedure met Z. (...). U legt ook kopieën van volgende documenten neer: documenten omtrent uw scheiding met Z. (...), een kopie van een Belgisch proces-verbaal en medische dossiers van u en uw gezinsleden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Zo gaf uw advocaat aan dat u medicatie neemt die een invloed kan hebben op uw concentratie (zie administratief dossier).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo kreeg u de boodschap dat er regelmatig een pauze ingepland kon worden en dat u het ook altijd mocht aangeven indien u zou merken dat uw aandacht verslaptte zodat hier kon aan tegemoet gekomen worden (CGVS 1, p. 2-3; CGVS 2, p. 2). Tijdens uw persoonlijke onderhouds werden er regelmatig pauzes voorzien (CGVS 1, p. 8, 10, 12; CGVS 2, p. 9, 13, 19), maar hield het CGVS ook rekening met uw wensen. Zo ging u een aantal keer niet in op de vraag om een pauze te nemen omdat u liever uw verhaal wou afmaken (CGVS 1, p. 8, 10).

Tijdens uw beide persoonlijke onderhouds bij het CGVS bleek dat u zeer capabel was om te antwoorden op de vragen en bleken er geen indicaties te zijn van concentratieproblemen. Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Iran vreest u ten onrechte veroordeeld te worden van verduistering, omkoping en het hacken van een website. Daarnaast vreest u ook dat familieleden van S. (...) u zullen doden wegens uw affaire met haar. U bent er evenwel niet in geslaagd om uw problemen aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste legden zowel u als uw echtgenote verschillende verklaringen af tijdens de onderhouden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal (CGVS), wat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen omtrent de problemen in Iran bij voorbaat ondermijnt.

Vooreerst leggen jullie verschillende verklaringen af omtrent de door u gekende problemen in Iran:

- Bij de DVZ sprak u helemaal niet over het feit dat mensen gerelateerd aan H.E. (...) u lastig vielen omdat ze bepaalde dossiers van u wilden verkrijgen, noch dat ze wilden dat u bepaalde dossiers zou manipuleren, noch dat u omwille van Z. (...) uw job bij Majma'-e Tashkhis-e moest verlaten, noch dat u werd beschuldigd van het hacken van de website van het ministerie van Ershad, noch over de verduistering waar u van beschuldigd werd. U sprak bij de DVZ enkel over het feit dat Z. (...) u chanteerde omwille van uw vroegere affaire met S. (...) zodat ze geld en een auto van u kon verkrijgen. U haalde verder enkel in het algemeen aan dat u politieke problemen had en op de hoogte was van witwaspraktijken in het parlement (CGVS vragenlijst, punt 5).
- E. (...) gaf tijdens haar gesprek voor de DVZ ook enkel in het algemeen aan dat u politieke problemen had en benoemde verder enkel uw problemen met uw ex-vrouw. Zij verklaarde hier bovendien ook dat uw ex-vrouw haar broer gebruikt heeft om u te pesten (CGVS vragenlijst E. (...), punt 5), wat niet overeenkomt met uw latere verklaringen bij het CGVS. U geeft namelijk aan dat u een goede band had met de broer van uw ex-vrouw en dat u pas na diens dood problemen kreeg met uw ex-vrouw.
- Tijdens het gesprek op de DVZ wordt nochtans uitdrukkelijk gevraagd om de voornaamste elementen of feiten weer te geven. Dat u en uw echtgenote tijdens jullie persoonlijke onderhouden bij het CGVS dan plots heel wat nieuwe elementen aanhalen, is merkwaardig. Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud werd ook gepeild naar het verloop van de eerdere DVZ interviews. Noch u, noch uw echtgenote haalden hierbij problemen aan en u gaf aan een samenvatting van de problemen gegeven te hebben (CGVS 1, p. 3; CGVS E. (...), p. 3-4). Een samenvatting zou echter alle belangrijke elementen moeten omvatten, hetgeen hier dus niet het geval was. Het gegeven dat u in Iran in beschuldiging werd gesteld voor drie welomschreven misdaden, met name het hacken van de website van het ministerie van Ershad, het hebben van een buitenechtelijke relatie en verduistering, u omwille van enkele belangrijke dossiers onder druk werd gezet en door uw ex-echtgenote uw job verloor nadat u na tussenkomst van Ettelaat eerst werd geschorst, zijn essentiële elementen (!) in uw verzoek. Het was bovendien pas nadat u in Italië het nieuws vernam dat u in staat van beschuldiging werd gesteld en hierdoor in Iran een gezocht persoon werd, dat u besloot niet langer terug te keren naar Iran en ervoor koos met uw gezin door te reizen naar België om hier vervolgens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De vaststelling dat u noch uw echtgenote hierover dus met enig woord reppen in de vragenlijst CGVS en dit pas voor het eerst ter sprake brengen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Daarnaast leggen jullie verschillende verklaringen af wat betreft uw werkzaamheden in Iran:

- Het CGVS merkt op dat u bij de DVZ initieel als beroep enkel aangaf dat u leraar aan de universiteit van Damavand was (DVZ, 6/07/2022, punt 12). Later, bij het invullen van de vragenlijst voor het CGVS, geeft u dan bijkomend aan dat u een functie had in de politiek waarna u eraan toevoegt dat u parlamentskandidaat was (CGVS vragenlijst, 22/06/2023, punt 5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS geeft u dan weer te kennen tot uw vertrek naar Italië en dit voor een periode van twee jaar gewerkt te hebben voor de Vezarat Ershad, het ministerie van cultuur, waar u belangrijke economische dossiers behandelde (CGVS II, p. 6, 14 en 16). Daarvoor werkte u van 1386 tot 1396 voor Majma'-e Tashkhis-e Maslehat-e Nezam, enige tijd overlappend met een functie bij de Instelling Havens en Zeevaart. Over uw werk als docent aan de universiteit verklaart u dan weer tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS dat het eigenlijk geen baan maar eerder een hobby was, dit omdat u maar één keer per week naar de universiteit ging. U deed dit bovendien maar drie semesters en dit na het behalen van uw masterdiploma. Het jaar waarin u dit werk deed, herinnert u zich zelfs niet meer (CGVS II, p. 7). Het is opmerkelijk dat u initieel enkel aangaf leraar te zijn om dan tijdens uw latere onderhouden gradueel uw politieke activiteiten en andere functies te benoemen, om uiteindelijk uw activiteiten als leraar of docent aan de universiteit plots weg te zetten als een hobby uit een ver verleden. Ook dit komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede, temeer uw beroepsactiviteiten in combinatie met interpersoonlijke problemen het kader vormden van de elementen die u ertoe brachten een verzoek om internationale bescherming in te dienen.
- Overigens blijkt uit uw verklaringen bij het CGVS helemaal niet dat u effectief parlamentskandidaat was, zoals u aangaf voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo geeft u aan dat u zich na het overlijden van H.E. (...) kandidaat wilde stellen, maar dit nog niet deed omdat het nog niet het moment was om u officieel kandidaat te stellen volgens de termijnen (CGVS 1, p. 14-15, 22). H.E. (...) kwam volgens de beschikbare informatie reeds op 3/06/1390 (i.e., 3/09/2011) te overlijden (zie map 'Landeninformatie'), wat betekent dat u reeds drie termijnen tijd had gehad om u effectief kandidaat te stellen. Zo waren er verkiezingen in 2012 (voor de negende termijn van het parlement van 2012-2016), in 2016 (voor de tiende termijn van 2016-2020) en in 2020 (voor de elfde termijn van 2020-2024; zie map 'Landeninformatie'). Uit de beschikbare landeninformatie

blijkt dat Shahla Mirgolouy Bayat, Mohammad Reza Mansouri en Mahommad Sabzi respectievelijk voor de 9e, 10e en 11e termijn voor de wijken Saveh en Zarandieh – waarvoor u zich kandidaat wou stellen - in het parlement zetelden (zie map 'Landeninformatie'). Ook dit komt uw algehele geloofwaardigheid niet ten goede. U stelde immers dat u slachtoffer werd van een complot en dat het de bedoeling was van uw tegenstanders dat u nooit meer zou kunnen terugkeren naar Iran en geen lid van het parlement zou kunnen worden. Zij wisten namelijk dat als u lid van het parlement zou worden u heel veel dingen naar boven zou brengen en vertellen in het parlement (CGVS, p. 14). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u ook geen enkel document neerlegt dat uw ambitie om parlamentslid te worden onderschrijft.

Ten tweede legt u weinig aannemelijke verklaringen af omtrent de problemen met en bedreigingen door de familie E. (...) ten aanzien van u.

Vooreerst slaagt u er niet in uw persoonlijke, noch uw professionele band met H.E. (...) aannemelijk te maken.

- U legt geen enkele foto neer van u en H.E. (...) samen, noch documenten waar jullie beide namen op vermeld staan. Nochtans geeft u aan een aantal jaren intensieve persoonlijke en professionele contacten met hem gehad te hebben én verklaart u met zijn zus getrouwd te zijn geweest.
- U legt dan wel uw shenasnameh neer en verschillende documenten omtrent de scheidingsprocedure met Z.E. (...) (zie map 'Documenten'), van wie u beweert dat ze de zus is van H. (...). Op geen enkele wijze toont u echter de familieband tussen Z. (...) en H. (...) aan. Zoals blijkt uit toegevoegde informatie, is 'E. (...)' een veelvoorkomende achternaam in Iran, waardoor hier weinig bewijswaarde aan toegekend kan worden (zie map 'Landeninformatie').
- U kan enkel het jaartal van zijn overlijden geven, maar de precieze datum kent u niet (CGVS 1, p. 8). Het is vreemd dat u dit niet kan specificeren, terwijl u aangeeft dat u een dichte band met hem had.
- Ook online of via uw sociale media werd geen enkele link gevonden tussen u en H.E. (...) (zie map 'Landeninformatie': NMU onderzoek).
- Vreemd genoeg haalt u ook aan dat er sinds vroeger reeds problemen waren tussen uw familie en die van Z. (...) en H. (...). Zo zou uw grootvader de vader van Z. (...) en H. (...) op een bepaald moment gevraagd hebben om het dorp te verlaten en sinds dat moment zou er haat zijn geweest tussen de families (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 22). Het is hierbij uiterst bevreemdend dat u dan wel met Z. (...) kon trouwen én dat u volgens uw verklaringen ook nauw samenwerkte met H. (...) en hij u als een vertrouweling van hem beschouwde.

Daarnaast legt u weinig aannemelijke verklaringen af omtrent de problemen met de aanhangers van H.E. (...) en de gevolgen hiervan voor u.

- U verklaart dat u doorheen de jaren als vertrouwenspersoon van H.E. (...) niet alleen zicht had op belastende informatie omtrent frauduleuze praktijken van H.E. (...) en zijn dichte kring, maar dat u ook persoonlijk bij deze praktijken betrokken was. U stelde immers voor hem contracten op, las contracten na en regelde allerhande zaken voor hem (CGVS I, p. 10 en CGVS II, p. 7 en 9). U besepte dat sommige van deze zaken niet correct waren. In deze context is het uiterst bevreemdend dat u eens verkozen als parlamentslid van plan was deze en andere zaken – economische misdrijven waarmee u later professioneel in aanraking kwam en waarbij ook E. (...) of mensen uit zijn entourage betrokken waren - te openbaren, uitgaande van de veronderstelling dat u als parlamentslid over straffeloosheid zou beschikken (CGVS I, p. 15). Een dergelijk denkpatroon houdt op zich echter weinig steek. Er kan immers niet ingezien worden waarom u vanuit een eventuele functie als parlamentslid geen voorwerp zou kunnen uitmaken van een anti-corruptieonderzoek en/of andere strafonderzoeken. U liet, luidens uw verklaringen, overigens na deze zaken voorheen te openbaren net omdat u hiermee u zelf zou incrimineren en Z. (...) over bewijsmateriaal beschikte over uw affaire waarmee ze u onder druk konden zetten.
- In dit licht zijn ook uw verklaringen omtrent uw jobwissel weinig aannemelijk. Het is uiterst bevreemdend dat u enerzijds aangeeft dat de kring van H.E. (...) zeer machtig was en veel invloed had - in die mate dat ze u zelfs via de herasat onder druk konden zetten én konden dwingen tot het stoppen met uw job nadat u weigerde op hun voorstellen in te gaan –, maar dat u anderzijds na uw schorsing bij de Majma'-e Tashkhis-e gewoonweg een nieuwe overheidsjob heeft kunnen krijgen. Een job waar u bovendien opnieuw een belangrijke functie had en met gevoelige dossiers bezig was, waarbij er opnieuw bepaalde linken waren met personen rond H. (...). Indien u werkelijk dermate uit de gratie van bepaalde belangrijke overheidsfunctionarissen gevallen was omwille van uw stugge houding in economische misdrijven, is het weinig geloofwaardig dat u dan zomaar kon veranderen naar een andere belangrijke overheidsjob waar u tevens economische misdrijven moest onderzoeken. Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat er toen slechts een rapport was maar dat er nog geen bewijs was doorgegeven en dat ze enkel zeiden dat u niet meer bij Majma'-e Tashkhis-e mocht werken maar wel ergens anders (CGVS 2, p. 14-15). Deze bemerking slaagt er echter niet in bovenstaande merkwaardigheid te verklaren.
- Bovendien legt u niets van documenten neer die uw ontslag of schorsing bij Majma'-e Tashkhis-e kunnen staven. U legt dan wel een heel aantal documenten neer die aantonen dat u van werk bent veranderd, maar nergens staat vermeld dat u geschorst was of niet langer bij de Majma'-e Tashkhis-e mocht werken, laat staan wat hiervoor de reden was. Het CGVS merkt hierbij ook op dat het merkwaardig is dat u uw originele badge van de Majma'-e Tashkhis-e kon neerleggen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud. Het is weinig aannemelijk dat u oneervol werd geschorst en ontslagen bij de Majma'-e Tashkhis-e, maar dat u dan uw

badge niet zou moeten afgeven. U komt ook hier dus niet verder dan blote beweringen (CGVS 2, p. 14, 18; zie map 'Documenten'). Ook legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw problemen.

- Eerst haalt u aan dat Z. (...) nog geen documenten over uw affaire had doorgegeven aan de Herasat van de Majma'-e Tashkhis-e en ze dat dus nog niet hadden gezien of geweten (CGVS 2, p. 15), maar dan later haalt u aan dat Mr. B. (...) van de Herasat van Majma'-e Tashkhis-e een foto van u en S. (...) op zijn gsm had staan die hij aan u toonde (CGVS 2, p. 17).

- Initieel geeft u expliciet aan dat Z. (...) u via de Herasat van de Majma'-e Tashkhis-e onder druk zette om dat dossier van de malboro sigaretten aan haar te geven. U verklaarde dat u, nadat de Herasat zag dat u dit dossier niet aan haar gaf, terug opriepen en zeiden dat u de Majma'-e Tashkhis-e moest verlaten (CGVS 1, p. 12). Echter, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat de Herasat zoiets nooit rechtstreeks zou zeggen, maar dat het M.R.E. (...) – uw directe leidinggevende bij de Instelling Havens en Zeevaart - was die dat zei (CGVS 2, p. 21).

- In dit kader wenst het CGVS op te merken dat het ook uiterst bevreemdend is dat E. (...) weinig lijkt te weten over de problemen die u gekend heeft in Iran. Verschillende keren kreeg ze de vraag om te vertellen over de problemen die u kende in Iran, maar hier antwoordde ze vaak afwijkend of vaag op. Ze geeft ook enkele keren expliciet aan dat u haar niet zoveel vertelde (CGVS E. (...), p. 2, 6, 8, 9). Echter, aangezien jullie zich beiden op dezelfde problemen beroepen in jullie verzoek om internationale bescherming, kan redelijkerwijs verwacht worden dat ook E. (...) ondertussen op de hoogte zou zijn van alle problemen die u gekend heeft. Dat jullie het hier klaarblijkelijk niet in detail over gehad hebben, is uiterst bevreemdend en doet verdere twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het CGVS wenst hier te benadrukken dat E. (...) een diploma in de rechten heeft (CGVS E. (...), p. 7) en dus ook een zekere kennis over het politieke landschap in Iran zou moeten hebben.

Ten slotte legt u geen enkel begin van bewijs neer omtrent uw problemen in Iran, terwijl u – als hooggeschoolde master in het recht – het belang hiervan kent én over heel wat andere zaken wel veel documenten heeft bijgehouden en ingediend.

- Er werd u de vraag gesteld of u iets van documenten heeft omtrent uw problemen met de autoriteiten, waarop u ontkennend antwoordde en aangaf dat de omstreden dossiers in uw kluis zitten, maar uw huis eind khordad 1401 verzegeld werd door de autoriteiten en u deze documenten dus niet kan recupereren omdat uw familieleden bang zijn (CGVS 1, p. 5, 16; CGVS 2, p. 21). Documenten omtrent deze verzegeling dient u niet in, hoewel uw broer advocaat is en zich dus zou kunnen informeren over uw zaak. Gevraagd waarom deze dossiers in uw persoonlijke kluis zaten en niet op uw werk, antwoordt u dat er daar overal camera's zijn en dat leden van de Sepah alles kunnen zien en volgen. Het gaat hier echter ook over (een aantal) dossiers die u tijdens uw werk behandelde, dus het is moeilijk te begrijpen waarom u deze daar dan niet zou kunnen houden (CGVS 2, p. 12-13).

- Vreemd genoeg heeft u ook niet aan Ha. S. (...) – die u opbelde toen u in Italië was om u te waarschuwen over het ontvangen van een brief van het Ettelaat naar Herasat Ershad én reeds tien jaar met u bevriend was – gevraagd om de brief te tonen of een foto te sturen. U geeft aan dat u niet bereid bent om hem dat te vragen omdat het Ettelaat specifiek vraagt aan instellingen en hun medewerkers om niet via whatsapp of andere applicaties zaken door te sturen (CGVS 1, p. 21-22). In het licht van de beschuldigingen aan uw adres en het belang hiervoor voor uw persoon kan dit uw nalaten niet rechtvaardigen.

- Zoals eerder al aangehaald, legt u geen documenten neer die uw schorsing of ontslag van de Majma'-e Tashkhis-e kunnen aantonen. U legt ook geen documenten neer die de reden van uw scheiding aangeven, noch documenten omtrent uw affaire met S. (...) (CGVS 2, p. 18).

- In dit kader wenst het CGVS te bemerken dat het opvallend is dat u enerzijds aangeeft dat uw documenten in uw persoonlijke kluis zitten en dat uw huis verzegeld is waardoor niemand er aan kan (CGVS 1, p. 5, 16; CGVS 2, p. 21), maar u anderzijds dan wel heel veel documenten in verband met uw jobs kan indienen, als ook twee badges van uw tewerkstellingen in Iran, documenten waarvan ook verwacht zou kunnen worden dat u ze in uw kluis bewaart (zie map 'Documenten').

Ten derde legt u weinig geloofwaardige verklaringen af omtrent uw vertrek uit Iran en de problemen die daarna ontstonden. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.

Vooreerst legt u weinig aannemelijke verklaringen af omtrent de beschuldigingen die werden doorgegeven ten aanzien van u in Iran en uw gedrag hieromtrent. U geeft aan dat u na uw vertrek uit Iran beschuldigd werd van het hacken van de website van het ministerie van Ershad, verduistering en een relatie buiten het huwelijk (CGVS 1, p. 14).

- Volgens E. (...) was het al vaker gebeurd dat de website van dat ministerie gehackt werd. Zij verklaart dat u hier de schuld van kreeg omdat u op dat moment op reis was (CGVS E. (...), p. 9). Ook u geeft aan dat er binnen het bedrijf rondverteld werd dat u die hacking deed omdat u na deze hacking niet teruggekeerd bent naar het bedrijf (CGVS 2, p. 22). Het is vreemd dat u, louter op basis daarvan, verdacht zou worden van het hacken van de website. Bovendien werd u reeds één dag na uw vertrek naar Italië hierover ingelicht. Dat u aldus hiervan verdacht zou zijn omdat u op reis was, of na de hacking niet teruggekeerd was naar het bedrijf, houdt maar weinig steek. Daarnaast haalt u aan dat er in het bedrijf rondverteld werd dat u verantwoordelijk was hiervoor, maar hieruit blijkt nog geen officiële beschuldiging.

- De verduistering waar u van beschuldigd werd, concretiseert u niet. U geeft aan dat u beschuldigd werd van omkoping zoals het ontvangen van geld van mensen om hun dossiers in orde te maken. U voegt toe dat

er misschien foto's aan uw dossier toegevoegd werden van u samen met personen die ooit misdrijven hadden gepleegd (CGVS 2, p. 19-20). Verder dan blote beweringen komt u hier niet. U haalt aan dat het in Iran vaak gebeurt dat mensen zomaar beschuldigd worden (CGVS 2, p. 21, 22), maar uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden wel degelijk zaken voor H. (...) heeft uitgevoerd die niet helemaal legaal waren en die u eigenlijk niet wilde accepteren maar verplicht was om te doen (CGVS 2, p. 9, 15, 17). Hier dient dan ook de vraag gesteld te worden of u Iran niet heeft verlaten om aan een strafrechtelijke procedure te ontkomen.

- Infra wordt ingegaan op uw affaire met S. (...).
- U heeft klaarblijkelijk ook geen enkele moeite gedaan om zich enigszins te informeren omtrent deze beschuldigingen. U heeft geen advocaat gecontacteerd om na te gaan of u officieel beschuldigd wordt of waarom uw huis verzegeld werd (CGVS 2, p. 20-21). U kan zelf de precieze datum niet geven waarop uw huis verzegeld was, noch heeft u hier documenten over (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 20). Nochtans is uw broer advocaat, waardoor het voor hem mogelijk zou zijn om zich hierover te informeren. U verklaart dat het nutteloos is om beschuldigingen op te volgen die niet waar zijn en dat u geen invloedrijke persoon achter u heeft (CGVS 2, p. 20-21). Dit is geen afdoende verklaring voor het niet opvolgen van uw problemen. Van een verzoeker kan namelijk redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielverzoek. Het feit dat u zich niet informeerde naar de al dan niet officiële gerechtelijke procedure die tegen u gestart werd, geeft blijk van een algemene desinteresse in uw asielrelaas en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook uw verklaringen omtrent de problemen achteraf overtuigen niet.

- U haalt aan dat de Herasat van het Ettelaat uw broers en een aantal van uw zussen tweemaal heeft opgeroepen voor een ondervraging, dat hun telefoongesprekken beluisterd worden en dat uw broer bedreigd werd dat hij zijn werkvergunning als advocaat zou verliezen. U geeft aan dat ze voor de ondervraging naar een soort politiekantoor moesten gaan en dat ze gevraagd werden naar uw verblijfplaats. Vreemd genoeg kan u de data van deze incidenten niet concreet weergeven. U weet enkel dat de eerste ondervraging in khordad 1401 (i.e., mei-juni 2022) plaatsvond, maar kan geen tijdsindicatie geven van de tweede maal dat ze ondervraagd werden (CGVS 1, p. 19-20; CGVS 2, p. 14-15). Nochtans dient opgemerkt te worden dat ondervragingen van uw dichte familieleden belangrijke en impactvolle gebeurtenissen zijn, waardoor het hier uiterst bevreemdend is dat u hier slechts een dermate vage tijdsindicatie over kan geven. Ook geeft u aan dat uw nicht Se. (...) (of Se. (...)) (i.e., de dochter van de broer van uw moeder), die in Duitsland woont, door het Ettelaat ondervraagd werd over u toen ze op bezoek in Iran was. U legt hier echter tegenstrijdige verklaringen over af. Tijdens het eerste interview geeft u aan dat ze rond juli of augustus 2023 ondervraagd werd, maar tijdens het tweede interview spreekt u over februari 2024 (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 15-16). Bovendien kan u ook niet aangeven of ze gearresteerd was en kent u ook geen details over de gestelde vragen.

- U verklaart dat personen in Iran uw pad aan het volgen zijn in Europa. Zo zou er een geluidsfragment op de gsm van Y. (...) bestaan hebben, dat Z. (...) hem stuurde, waarin werd gezegd dat ze wisten dat u in Italië was en dat ze u zouden vinden. Er zou ook een applicatie op de gsm van uw zoon geïnstalleerd zijn geweest. U legt dit geluidsfragment, noch bewijs van de geïnstalleerde applicatie neer tijdens uw procedure en geeft hiervoor de stereotiepe verklaring dat Y. (...) zijn gsm gestolen is in het centrum (CGVS 1, p. 19; CGVS 2, p. 16). Wat betreft uw verklaring dat u constant telefoontjes van onbekende nummers krijgt en dat u er zeker van bent dat deze uit Iran komen, dient opgemerkt te worden dat u aangeeft dat u nog nooit een telefoontje heeft opgenomen waardoor u dus ook niet kan stellen, noch kan aantonen dat deze telefoontjes uit Iran komen (CGVS 2, p. 15).

- Er zouden oudere mensen naar uw OC zijn gekomen die vroegen achter een Iraanse familie van vijf personen. U weet niet wie deze personen waren en u heeft er niet mee gepraat, noch hen gezien. U denkt dat u misschien lijkt op iemand van de Sepah of IRGC, want ze vroegen naar Q.S. (...) (CGVS 1, p. 20-21). U heeft geen klacht ingediend omdat er niets mee zou gebeuren en legt ook geen documenten van het OC voor omtrent dit incident. U komt hier dus niet verder dan blote beweringen. Uit uw verklaringen blijkt ook niet dat u door deze mensen geviseerd werd, aangezien u aangeeft dat deze personen met u wilden praten, maar dat u geen zin had om met iemand over politiek of politieke problemen te praten (CGVS 1, p. 20).

- U maakte in België een facebook profiel aan op uw eigen naam, waarop u twee foto's van uzelf gedeeld hebt én waar uw locatie in België (i.e., Anderlecht) op vermeld staat (zie map 'Landeninformatie': NMU onderzoek). Dit valt helemaal niet te rijmen met uw verklaring dat u uit vrees voor uw leven Italië moest verlaten zodat niemand te weten zou komen waar u zich bevindt.

Ten slotte zijn uw verklaringen omtrent de toeristische redenen van uw vertrek uit Iran en uw verblijf in Italië ongeloofwaardig.

- Volgens uw verklaringen had u een vlucht naar Milaan geboekt - met het doel Milaan te bezoeken - maar had u dan verkeerdelijk een hotel in Rome geboekt (CGVS 1, p. 8-9; CGVS 2, p. 4-5; CGVS E. (...), p. 4; zie administratief dossier). U haalt hierbij aan dat u het hotel had geboekt en hierbij rekening had gehouden met hoe ver het van elke locatie was die u wilde bezoeken omdat uw vrouw last had van haar been. U haalt aan dat ook uw vrouw zelf de afstand van het hotel naar de locaties die jullie wilden bezoeken had zitten berekenen (CGVS 2, p. 4). Dat u tijdens deze - klaarblijkelijk grondige - voorbereiding omtrent de afstanden tussen de bezienswaardigheden in Milaan en jullie hotel, niet zouden gemerkt hebben dat jullie een hotel in

een compleet andere stad hadden geboekt is uiterst ongeloofwaardig. Zeker aangezien u specifiek aangeeft dat u voor uw vrouw bewust op zoek ging naar een goed gelegen hotel omdat ze niet zoveel kon stappen.

- Als u gevraagd werd welke plaatsen jullie van plan waren om te bezoeken, kan u geen enkele plaats of naam noemen. U komt niet verder dan zeggen dat jullie een heel bekend plein zouden bezoeken en een museum (CGVS 2, p. 4). Uw opmerking dat u niet verwacht had dat deze vragen gesteld zouden worden en dat u zich anders beter voorbereid zou hebben op de vragen, is niet ernstig te nemen (CGVS 2, p. 5). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u hierbij aangaf dat u bij de visum aanvraag een voorstel van uw reisplanning had gemaakt en dat u die misschien wel kan terugvinden via de website van VFS. Nadat u de boodschap kreeg dat u dit zeker mocht opvragen en indienen, zegt u dan plots dat u dit heeft afgegeven en dat zij dat gaan hebben (CGVS 2, p. 4).

- Het is ongeloofwaardig dat u, een universitair geschoolde man, deze reis zorgvuldig en helemaal zelf voorbereidde (i.e., tickets kopen, verzekeringen, reservaties hotel etc.), maar dan wel verkeerdelijk een hotel boekte in een totaal andere stad (CGVS 1, p. 8).

- Bovenstaande zaken lijken op een gepland vertrek uit Iran te wijzen en niet op een tijdelijk vertrek omwille van toeristische redenen.

In dit kader lijkt u belangrijke documenten achter te houden voor het CGVS.

- U heeft een kopie van heel wat documenten (i.e., shenasnameh en melikaart), maar niet van uw paspoort (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 4). U legt ook onaannemelijke verklaringen af omtrent het verlies van dit paspoort (cfr. infra).

- Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u tijdens de reis van Italië met de bus naar België uw heuptas met de documenten had opgehangen boven uw hoofd om te kunnen slapen. Tijdens een stop merkte u dat er geen geld en geen paspoorten meer in uw tas zaten. Echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u pas in België zag dat uw paspoort er niet meer was (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 3). Uw vrouw zegt hieromtrent dat u alle documenten in een heuptas had maar dat ze niet weet wat er gebeurd is. Dat ze niet op de hoogte zou zijn van de omstandigheden van het verlies van belangrijke identiteitsdocumenten, is niet geloofwaardig en doet hier het vermoeden rijzen dat ze bewust vaag antwoordt om geen tegenstrijdige verklaringen af te leggen (CGVS E. (...), p. 4).

- Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u bij uw aankomst in België naar de politie bent geweest omdat jullie niet wisten wat jullie moesten doen en jullie zouden daar vermeld hebben dat jullie geen paspoorten hadden (CGVS 1, p. 4). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd u expliciet gevraagd of u aangifte had gedaan van diefstal of verlies van de paspoorten. U gaf aan dat u het had meegedeeld in het politiekantoor (CGVS 2, p. 3), maar er valt bitter weinig af te leiden uit het document dat uw advocaat na afloop van het tweede persoonlijk onderhoud indiende hieromtrent. Het enige persoonsgegeven dat hierop te zien is, is een geboortedatum van 6/12/1981. Als plaats van de feiten staat 1210 Saint-Josse-ten-Noode Rue de Brabant 82 vermeld en datum 6/05/2022 – wat een datum is voordat jullie in Europa toegekomen waren - en bij aard van het misdrijf staat 'procès-verbal d'information'. Hieruit blijkt geen aangifte van diefstal van paspoorten. Het louter uitspreken van het feit dat u geen paspoort meer heeft, is geen officiële aangifte van verlies of diefstal. Dit pv bleek opgesteld te zijn op 27/05/2022.

- Alle bovenstaande opmerkingen in acht nemende, lijkt het er hier eerder op dat u het paspoort achterhoudt omdat daar informatie in staat die niet overeenkomt met uw verklaringen.

Ten vierde slagen uw verklaringen er niet in om te overtuigen van de affaire die u had met S. (...).

- U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent deze affaire. Zo verklaart u dat Z. (...) in 1390 begon met informatie te verzamelen omtrent uw affaire (CGVS 1, p. 11), maar u geeft later aan dat de affaire pas startte in de zevende maand van 1392 (CGVS 1, p. 17).

- Bovendien is het uiterst bevreemdend dat Z. (...) stiekem van alles bewijsmateriaal zou verzamelen, maar dat ze deze zaken dan gewoon open op de computer zou laten staan waar u die makkelijk kon vinden (CGVS 1, p. 11).

- Het is ook weinig geloofwaardig dat u niet zou weten dat S. (...) getrouwd was. Enerzijds is de strafmaat voor buitenechtelijke relaties in Iran zodanig ernstig, waardoor zeer sterk opgelet moet worden en vertrouwen tussen de twee personen heel belangrijk is (zie map 'Landeninformatie'). Anderzijds is het uiterst bevreemdend dat u anderhalf jaar een relatie met haar zou hebben zonder dat dit onderwerp ooit aan bod zou gekomen zijn (CGVS 1, p. 17).

- Ten slotte is het uiterst bevreemdend dat u geen idee heeft wat de huidige situatie van S. (...) is en dat u ook geen informatie heeft proberen bekomen over haar huidige situatie (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 15). Dat u dermate weinig interesse toonde in het lot van iemand waar u gedurende een periode van anderhalf jaar intieme contacten mee had, doet hier behoorlijk wat twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze affaire. Anderzijds kan van een verzoeker ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielverzoek. Het feit dat u zich hier niet naar informeerde geeft blijk van een algemene desinteresse in uw asielrelaas en wijst nogmaals op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ter volledigheid wenst het CGVS nog kort in te gaan op uw verklaringen omtrent een oud probleem tussen uw grootvader en de vader van Z. (...).

- U geeft hieromtrent aan dat dit niet gelinkt is aan uw asielrelaas, maar dat u dit wilde vermelden om aan te tonen dat er sinds vroeger altijd al een probleem of conflict tussen jullie families was (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 22)

- Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat u heeft kunnen trouwen met Z. (...), waardoor er klaarblijkelijk toen geen problemen tussen de families waren.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

- Uw identiteitsdocumenten, opleidingsdocumenten, reisdocumenten, scheidingsdocumenten en werkdocumenten tonen enkel uw identiteit, scheiding en werkervaring aan, hetgeen hier niet betwist wordt.

- De medische documenten van in België die u indient zijn niet gerelateerd aan uw asielrelaas en zullen hier dan ook niet verder besproken worden.

- De overige documenten werden hierboven reeds besproken.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker gaat in het voorliggende verzoekschrift in op de motieven die ten grondslag liggen van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de motivering inzake zijn bijzondere procedurele noden, stelt verzoeker geen bijzondere opmerkingen te hebben. Wel wijst verzoeker opnieuw op de neergelegde medische attesten.

Wat betreft de aan hem verweten verschillen tussen zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote omtrent de problemen in Iran en zijn werkzaamheden, doet verzoeker vervolgens gelden dat het een relatieve interpretatie is dat hij nieuwe elementen aanhaalde bij het CGVS, dat hij bij de DVZ inderdaad een samenvatting gaf van zijn problemen, alsmede dat het uiteraard zo is dat deze problemen zich over verschillende jaren uitsponnen en complex en verscheiden zijn. Verzoeker moest dus wel samenvatten bij de DVZ en gaf bij het CGVS een authentiek en gedetailleerd overzicht van alle problemen. Verzoeker geeft eveneens aan dat hij onvoorbereid was en in uiterst moeilijke omstandigheden tot het besluit kwam dat hij niet meer kon terugkeren naar Iran en internationale bescherming moest aanvragen. In één klap was hij op de vlucht samen met zijn gezin en diende hij ook nog eens de praktische, psychologische en familiale aspecten te organiseren en te beheersen.

Verzoeker geeft aan dat uit het dossier blijkt dat hij kampte met enorme stress en depressieve gedachten. Ook zijn tweede echtgenote vertoonde reeds een zwakke fysieke en psychische toestand. Zij was al jaren ziek en nam en neemt zware medicatie. Dit blijkt duidelijk uit het dossier. Verzoeker hield er daarom al van het begin aan om haar niet te belasten met zijn persoonlijke en professionele zorgen. Dat zij geen precieze informatie kon geven en dit ook herhaaldelijk aangaf tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS getuigt volgens verzoeker dan ook niet van de onechtheid van de problemen, waar zijn tweede echtgenote bovendien geen enkel aandeel in had. Volgens verzoeker is het dan ook oneerlijk om de verklaringen van zijn tweede echtgenote op deze manier te misbruiken.

Verzoeker stelt dat hij op vraag van verweerder bij het CGVS een volledig en gedetailleerd overzicht gaf van zijn professionele carrière, waarbij duidelijker werd wat hij allemaal heeft gedaan en waarbij dit veel uitgebreider was dan de standaardaanduiding bij de DVZ. Verzoeker vraagt zich af waarom verweerder eerst meer details vraagt om dan te oordelen, ondanks dat verzoeker tot in detail kon antwoorden op elke vraag omtrent de verschillende stappen en functies in zijn carrière en zonder dit te staven, dat hij ongeloofwaardig is.

Aangaande zijn problemen met en de bedreigingen door de familie E., voert verzoeker aan dat hij wel degelijk veel details wist die enkel intimi van H.E. konden weten. Zo kon hij bijvoorbeeld aangeven dat H. in het ziekenhuis werd opgenomen. Verzoeker stelt dat het bizar is dat de twijfels over zijn familieband met H.E. voor het eerst worden opgeworpen in de bestreden beslissing. Verzoeker legt twee foto's neer waarop hij te zien is op een familiebijeenkomst in het dorp van oorsprong van H.E. en waarbij hij samen met enkele familieleden te zien is met H.E. en diens familieleden. Verweerder had bij twijfel verdere vragen moeten stellen volgens verzoeker. Verzoeker stelt dat zijn band met deze persoon niet mag worden betwijfeld louter omdat hij de datum van diens overlijden tien jaar later niet kon geven.

Verder is het volgens verzoeker een veel voorkomende praktijk dat spanningen tussen families worden beslecht middels een huwelijk.

Verzoeker stelt voorts dat zijn verklaringen over zijn verschillende functies en problemen en het zicht dat hij kreeg op corruptie en wanpraktijken echt en authentiek zijn en stroken met informatie over de hoge graad van corruptie binnen de Iraanse overheidsinstellingen.

Verzoeker heeft uiteraard geen bewijs gekregen van zijn schorsing. Zulk bewijs eisen getuigt van een gebrek aan inzicht in het functioneren van de Herasat.

Verzoeker heeft uitgelegd hoe zijn jobwissel mogelijk was. Het loutere feit dat verweerder dit 'merkwaardig' vindt is onvoldoende om op een objectieve wijze te kunnen staven dat de dingen zich niet zo voordeden.

Waar hem tegenstrijdige verklaringen worden verweten inzake zijn problemen, doet verzoeker gelden dat verweerder, in weerwil van zijn gedetailleerde verklaringen en de complexe politieke context, focust op het ontbreken van bepaald bewijsmateriaal. Verzoeker stelt dat hij voldoende geloofwaardige redenen gaf waarom hij geen bewijsstukken uit het dossier en uit zijn land kon bekomen. Ook hier is het weer zaak te begrijpen dat het onmogelijk is dat de heer S. de brief of foto zou versturen.

Dat verweerder ook hier weer de verklaringen of onwetendheid van E. erbij haalt, is volgens verzoeker volledig onterecht. Verweerder kan van verzoeker niet eisen dat deze zijn problemen zou delen met zijn echtgenote of anderszins te bepalen hoe zij hun relatie, die thans voorbij is, moeten invullen.

Betreffende zijn vertrek uit Iran en de problemen die daarna plaatsvonden, stelt verzoeker dat hij zich wel degelijk trachtte te informeren. Gelet op de aard van de problemen is dat echter bijzonder gevaarlijk en is het tegelijk onmogelijk om documenten of informatie uit het dossier te bekomen. Verzoeker is vervolgd over de

manier waarop zijn problemen terzijde worden geschoven en er zelfs wordt geïnsinueerd dat hij op de vlucht zou zijn voor een strafrechtelijke procedure.

Aangaande zijn verklaringen over de problemen achteraf, de toeristische redenen van zijn vertrek uit Iran en de motivering inzake het achterhouden van documenten, betoogt verzoeker dat de verklaringen waarnaar verweerder verwijst geenszins aantonen dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vrees voor vervolging in Iran. Verzoeker verwijt verweerder dat de essentiële vraag aan de kant wordt geschoven en dat verweerder twijfel tracht te zaaien over allerlei randgebeurtenissen.

Verzoeker sprak inderdaad over de problemen van zijn familie maar hij was er niet bij toen deze problemen zich voordeden. Daarom moest hij approximatieve informatie geven die hem nadien werd meegedeeld.

Dat verzoeker op de hoede is voor opsporing in Europa is logisch maar is niet de essentie van zijn vrees.

Verzoeker ziet niet in hoe de overwegingen in de bestreden beslissing erop wijzen dat hij zijn vertrek uit Iran had gepland en zijn paspoort achterhoudt.

Het lijkt er volgens verzoeker eerder op dat hoe meer toelichting hij verstrekt, hoe meer verweerder dit interpreteert tegen hem.

Verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht van verweerder.

Inzake de motieven omtrent zijn affaire met S., geeft verzoeker aan dat verweerder ook hier uitsluitend de eigen agenda volgt en de hierin passende opmerkingen uit om twijfel te zaaien over de echtheid van de voorgehouden feiten.

Het is vreemd en nadelig voor verzoeker dat verweerder de kern en aanleiding van alle problemen op een totaal marginale manier onderzoekt en afwijst waarbij zij denkt te kunnen uitgaan van enkele stereotiepe ideeën. Geen enkele van de gemaakte opmerkingen is volgens verzoeker objectief.

Verzoeker stelt met betrekking tot de motivering inzake de neergelegde documenten dat hij niet tot het onmogelijk mag worden gehouden. Verweerder brengt geen begrip op voor de omstandigheden waarin hij zijn land verliet en de moeilijkheden achteraf om nog één en ander te bekomen. Verweerder gebruikt alle mogelijk elementen om zijn geloofwaardigheid in twijfel te trekken en kijkt niet om naar de redenen die hij aangaf om zijn gegronde vrees voor vervolging in Iran te onderzoeken.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of, in ondergeschikte orde, om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog twee foto's bij het verzoekschrift, waarop hij samen met H.E., familieleden en dorpsgenoten wordt afgebeeld (bijlagen 3-4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker kan vooreerst hoegenaamd niet worden gevolgd waar hij herhaald tracht te laten uitschijnen dat zijn verzoek om internationale bescherming door verweerder enkel zou zijn onderzocht in het licht van en met het oogmerk op een afwijzing van dit verzoek. Uit de inhoud van de bestreden beslissing en van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier kan, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, namelijk geenszins worden afgeleid dat verweerder vooringenomen of partijdig was en verzoekers verzoek om internationale bescherming niet op een objectieve en eerlijke wijze zou hebben behandeld. Verzoeker staaft deze nochtans ernstige aantijging voor het overige niet. Hij brengt geen enkel concreet gegeven aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.2. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt verder dat verzoeker zich in wezen beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd wordt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Zo gaf uw advocaat aan dat u medicatie neemt die een invloed kan hebben op uw concentratie (zie administratief dossier).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo kreeg u de boodschap dat er regelmatig een pauze ingepland kon worden en dat u het ook altijd mocht aangeven indien u zou merken dat uw aandacht verslapt zodat hier kon aan tegemoet gekomen worden (CGVS 1, p. 2-3; CGVS 2, p. 2). Tijdens uw persoonlijke onderhouds werden er regelmatig pauzes voorzien (CGVS 1, p. 8, 10, 12; CGVS 2, p. 9, 13, 19), maar hield het CGVS ook rekening met uw wensen. Zo ging u een aantal keer niet in op de vraag om een pauze te nemen omdat u liever uw verhaal wou afmaken (CGVS 1, p. 8, 10).

Tijdens uw beide persoonlijke onderhouds bij het CGVS bleek dat u zeer capabel was om te antwoorden op de vragen en bleken er geen indicaties te zijn van concentratieproblemen. Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan.

Initieel geeft verzoeker expliciet aan geen bijzondere opmerkingen te hebben bij de voormelde motivering en wijst hij eenvoudigweg op de neergelegde medische attesten.

Waar verzoeker later in het verzoekschrift alsnog beweert dat uit het dossier zou blijken dat hij kampte met enorme stress en depressieve gedachten, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker met het uiten van deze louter algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader uitgewerkte bewering bezwaarlijk kan volstaan om aan te tonen dat hij daadwerkelijk zou hebben gekampt of zou kampen met mentale of psychische problemen; laat staan dat hij zou aantonen dat deze beweerdde problemen van zulke ernstige aard waren of zijn dat deze van invloed (konden) zijn op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming en zijn relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoeker zelf laat na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe boudweg en op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze aan te geven dat uit het dossier zou blijken dat hij kampte met enorme stress en depressieve gedachten. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze deze zelfverklaarde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, daarenboven initieel zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt verder dat al deze onderhouds op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouds. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouds in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn eerste persoonlijk onderhoud bij verweerder bovendien duidelijk aan zich goed te voelen. Voorts maakt hij zelf geen melding van bijwerkingen van zijn medicatie die van invloed konden zijn op zijn persoonlijk onderhoud. Desondanks werd er rekening mee gehouden, omdat zulks eerder werd gemeld, met het feit dat zijn medicatie een invloed kon hebben op zijn concentratie, werd er voorgesteld om regelmatig te pauzeren en werd aangegeven dat verzoeker het ook steeds mocht aangeven indien hij zou merken dat zijn concentratie verzwakte. Ook maakte verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud geen melding van eventuele problemen tijdens het gehoor bij de DVZ (administratief dossier, npo 1, p.2-3). Aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud gaf verzoeker bovendien aan dat dit onderhoud goed was verlopen, dat hij alles kon vertellen en alle vragen en de tolk goed had begrepen en dat hij nog niet moe was (*ibid.*, p.23-24). Ook tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud gaf verzoeker aan zich "oké" te voelen (administratief dossier, notities van het tweede persoonlijk onderhoud (npo 2), p.2). Voorts werd er regelmatig gepauzeerd (*ibid.*, p.9, 13, 19). Aan het einde gaf verzoeker aan alles te hebben kunnen vertellen en alle vragen en de tolk goed te hebben begrepen (*ibid.*, p.22). Ook zijn advocaat gaf aan dat verzoeker bij machte was om op een coherente en logische manier te verhalen over zijn problemen en in staat was om uit te weiden over deze problemen (*ibid.*, p.22-23). Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van de persoonlijke onderhouds bij het CGVS en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt hij overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud dermate zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker – al dan niet ten gevolge van zijn voorgehouden mentale en psychische problemen – niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.4. Dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker ook niet kan worden gevolgd waar hij meermaals tracht te laten uitschijnen dat met de verklaringen van zijn tweede echtgenote geen rekening zou mogen worden gehouden.

Waar verzoeker wijst op de fysieke en psychische toestand van zijn tweede echtgenote, dient te worden opgemerkt dat uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier blijkt dat, waar in hoofde van deze tweede echtgenote net als in hoofde van verzoeker bijzondere procedurele noden werden vastgesteld en haar advocaat aanhaalde dat zij medicatie nam die een invloed kon hebben op haar concentratie, aan deze noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen. Meer bepaald kreeg zij de boodschap dat zij het meteen mocht aangeven wanneer haar concentratie zou verzwakken zodat daarop ingespeeld kon worden (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo) van verzoekers tweede echtgenote, p.3). Verder bleek tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekers tweede echtgenote dat zij capabel was om te antwoorden op de vragen en gaf zij aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat zij alles kon vertellen en de tolk en alle vragen goed begrepen had (*ibid.*, p.10). Ook gaf verzoekers tweede echtgenote tijdens dit persoonlijk onderhoud aan dat haar gehoor bij de DVZ goed was verlopen (*ibid.*, p.3). Voorts formuleerden verzoekers tweede echtgenote en haar advocaat nergens enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij de DVZ, het invullen van de vragenlijst en het persoonlijk onderhoud bij verweerder. Verder blijkt uit de stukken zoals opgenomen in het dossier dat al deze onderhouden op een normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen problemen in hoofde van de tweede echtgenote van verzoeker worden afgeleid. Zij was in staat de gesprekken te volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop de nodige antwoorden formuleren. Nergens uit het dossier kan worden afgeleid dat verzoekers tweede echtgenote niet bij machte mocht worden geacht om de voormelde onderhouden te volbrengen, in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen en de asielmotieven op een gedegen wijze uiteen te zetten. Bijgevolg kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekers tweede echtgenote werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

In zoverre verzoeker voorhoudt dat hij zijn tweede echtgenote van in het begin af aan niet wilde belasten met zijn problemen en professionele zorgen, dient voorts te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Vooreerst blijkt in dit kader uit het voorgaande dat niet kan worden aangenomen dat de fysieke en/of psychische problemen van zijn tweede echtgenote dermate ernstig waren dat hij tegen haar niet kon verhalen over zijn (professionele) problemen. Zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker haar initieel niet wilde belasten met dergelijke informatie, dan nog dient bovendien te worden opgemerkt dat redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij haar hierover terdege zou hebben geïnformeerd nadat duidelijk werd dat hijzelf en zijn tweede echtgenote niet konden terugkeren naar Iran, nadat zij naar aanleiding daarvan besloten om vanuit Italië naar België te reizen en nadat zij op grond daarvan beiden een verzoek om internationale bescherming indienden in België. Dient immers te worden opgemerkt dat, gezien verzoeker en zijn tweede echtgenote omwille van dezelfde problemen en uit hoofde van dezelfde vrees voor vervolging beweren niet te kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, gezien zij omwille van deze problemen en vrees vanuit Italië naar België reisden en gezien zij beide een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en zich daarbij beroepen op dezelfde asielmotieven, redelijkerwijze van verzoeker en diens tweede echtgenote mocht worden verwacht dat zij, al was het maar met het oogmerk op hun verzoek om internationale bescherming en om hun relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten en te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie, elkaar zouden hebben geïnformeerd en het terdege zouden hebben gehad over hun gemeenschappelijke asielmotieven; zeker voor wat betreft de kernelementen in hun relaas. Derhalve was het geenszins onredelijk om van zowel verzoeker als diens tweede echtgenote te verwachten dat zij deze asielmotieven en dit relaas op een spontane, doorleefde, gedetailleerde, coherente en eensluidende wijze uiteen zouden kunnen zetten indien deze met de werkelijkheid overeenstemden.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoeker stelt niet naar Iran te kunnen terugkeren omdat hij aldaar onterecht zou riskeren te worden veroordeeld wegens verduistering, omkoping en het hacken van een website en omdat hij aldaar zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd door familieleden van S., met wie hij een affaire zou hebben gehad.

De geloofwaardigheid van de door verzoeker aangevoerde problemen wordt vooreerst echter op ernstige wijze ondermijnd doordat zowel verzoeker als diens tweede echtgenote hierover uiteenlopende verklaringen aflegden bij de DVZ en bij het CGVS. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst leggen jullie verschillende verklaringen af omtrent de door u gekende problemen in Iran:

- Bij de DVZ sprak u helemaal niet over het feit dat mensen gerelateerd aan H.E. (...) u lastig vielen omdat ze bepaalde dossiers van u wilden verkrijgen, noch dat ze wilden dat u bepaalde dossiers zou manipuleren, noch dat u omwille van Z. (...) uw job bij Majma'-e Tashkhis-e moest verlaten, noch dat u werd beschuldigd van het hacken van de website van het ministerie van Ershad, noch over de verduistering waar u van beschuldigd werd. U sprak bij de DVZ enkel over het feit dat Z. (...) u chanteerde omwille van uw vroegere affaire met S. (...) zodat ze geld en een auto van u kon verkrijgen. U haalde verder enkel in het algemeen aan dat u politieke problemen had en op de hoogte was van witwaspraktijken in het parlement (CGVS vragenlijst, punt 5).*
- E. (...) gaf tijdens haar gesprek voor de DVZ ook enkel in het algemeen aan dat u politieke problemen had en benoemde verder enkel uw problemen met uw ex-vrouw. Zij verklaarde hier bovendien ook dat uw ex-vrouw haar broer gebruikt heeft om u te pesten (CGVS vragenlijst E. (...), punt 5), wat niet overeenkomt met uw latere verklaringen bij het CGVS. U geeft namelijk aan dat u een goede band had met de broer van uw ex-vrouw en dat u pas na diens dood problemen kreeg met uw ex-vrouw.*
- Tijdens het gesprek op de DVZ wordt nochtans uitdrukkelijk gevraagd om de voornaamste elementen of feiten weer te geven. Dat u en uw echtgenote tijdens jullie persoonlijke onderhouds bij het CGVS dan plots heel wat nieuwe elementen aanhalen, is merkwaardig. Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud werd ook gepeild naar het verloop van de eerdere DVZ interviews. Noch u, noch uw echtgenote haalden hierbij problemen aan en u gaf aan een samenvatting van de problemen gegeven te hebben (CGVS 1, p. 3; CGVS E. (...), p. 3-4). Een samenvatting zou echter alle belangrijke elementen moeten omvatten, hetgeen hier dus niet het geval was. Het gegeven dat u in Iran in beschuldiging werd gesteld voor drie welomschreven misdaden, met name het hacken van de website van het ministerie van Ershad, het hebben van een buitenechtelijke relatie en verduistering, u omwille van enkele belangrijke dossiers onder druk werd gezet en door uw ex-echtgenote uw job verloor nadat u na tussenkomst van Ettelaat eerst werd geschorst, zijn essentiële elementen (!) in uw verzoek. Het was bovendien pas nadat u in Italië het nieuws vernam dat u in staat van beschuldiging werd gesteld en hierdoor in Iran een gezocht persoon werd, dat u besloot niet langer terug te keren naar Iran en ervoor koos met uw gezin door te reizen naar België om hier vervolgens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De vaststelling dat u noch uw echtgenote hierover dus met enig woord reppen in de vragenlijst CGVS en dit pas voor het eerst ter sprake brengen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van jullie relaas.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

Op de door hem aangevoerde stress en depressieve gedachten werd reeds hierboven terdege ingegaan.

Ook op de fysieke en psychische toestand van verzoekers tweede echtgenote en op de aangevoerde redenen waarom haar verklaringen niet zouden mogen worden gebruikt werd in hetgeen voorafgaat reeds op een gedegen wijze ingegaan.

Hoe het feit dat verzoeker bij de DVZ onvoorbereid was zou hebben bijgedragen tot de voormelde vaststellingen, kan verder niet worden ingezien. Zo de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees strookten met de werkelijkheid, kan namelijk worden aangenomen dat verzoeker daarover ook zonder voorbereiding op een spontane, doorleefde en geloofwaardige wijze zou moeten kunnen verhalen.

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verder wel degelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat zowel verzoeker als diens tweede echtgenote dermate essentiële en frappante elementen als de voormelde gegevens hierin niet zouden hebben vermeld indien de door hen aangehaalde problemen en vrees strookten met de werkelijkheid. Dat zij beide nalieten zulks te doen, doet dan ook wel degelijk en ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde problemen en vrees van verzoeker en diens tweede echtgenote.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gesteld dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over zijn beweerde tewerkstelling in Iran. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Het CGVS merkt op dat u bij de DVZ initieel als beroep enkel aangaf dat u leraar aan de universiteit van Damavand was (DVZ, 6/07/2022, punt 12). Later, bij het invullen van de vragenlijst voor het CGVS, geeft u dan bijkomend aan dat u een functie had in de politiek waarna u eraan toevoegt dat u parlamentskandidaat was (CGVS vragenlijst, 22/06/2023, punt 5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS geeft u dan weer te kennen tot uw vertrek naar Italië en dit voor een periode van twee jaar gewerkt te hebben voor de Vezarat Ershad, het ministerie van cultuur, waar u belangrijke economische dossiers behandelde (CGVS II, p. 6, 14 en 16). Daarvoor werkte u van 1386 tot 1396 voor Majma'-e Tashkhis-e Maslehat-e Nezam, enige tijd overlappend met een functie bij de Instelling Havens en Zeevaart. Over uw werk als docent aan de universiteit verklaart u dan weer tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS dat het eigenlijk geen baan maar eerder een hobby was, dit omdat u maar één keer per week naar de universiteit ging. U deed dit bovendien maar drie semesters en dit na het behalen van uw masterdiploma. Het jaar waarin u dit werk deed, herinnert u zich zelfs niet meer (CGVS II, p. 7). Het is opmerkelijk dat u initieel enkel aangaf leraar te zijn om dan tijdens uw latere onderhouds gradueel uw politieke activiteiten en andere functies te benoemen, om uiteindelijk uw activiteiten als leraar of docent aan de universiteit plots weg te zetten als een hobby uit een ver verleden. Ook dit komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede, temeer uw beroepsactiviteiten in combinatie met interpersoonlijke problemen het kader vormden van de elementen die u ertoe brachten een verzoek om internationale bescherming in te dienen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zo zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS berustten op de waarheid, kan, ook wanneer rekening gehouden wordt met de kortere duur van het gehoor bij de DVZ, namelijk niet worden ingezien waarom hij bij de DVZ (enkel) zou hebben aangegeven dat hij van beroep leraar aan de universiteit was. Dat verzoeker dermate uiteenlopende verklaringen aflegde over zijn beroepsverleden, en dit terwijl dit beroepsverleden toch een rol speelt in zijn asielrelaas, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende problemen en vrees.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Overigens blijkt uit uw verklaringen bij het CGVS helemaal niet dat u effectief parlamentskandidaat was, zoals u aangaf voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo geeft u aan dat u zich na het overlijden van H.E. (...) kandidaat wilde stellen, maar dit nog niet deed omdat het nog niet het moment was om u officieel kandidaat te stellen volgens de termijnen (CGVS 1, p. 14-15, 22). H.E. (...) kwam volgens de beschikbare informatie reeds op 3/06/1390 (i.e., 3/09/2011) te overlijden (zie map ‘Landeninformatie’), wat betekent dat u reeds drie termijnen tijd had gehad om u effectief kandidaat te stellen. Zo waren er verkiezingen in 2012 (voor de negende termijn van het parlement van 2012-2016), in 2016 (voor de tiende termijn van 2016-2020) en in 2020 (voor de elfde termijn van 2020-2024; zie map ‘Landeninformatie’). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Shahla Mirgolouy Bayat, Mohammad Reza Mansouri en Mahommad Sabzi respectievelijk voor de 9e, 10e en 11e termijn voor de wijken Saveh en Zarandieh – waarvoor u zich kandidaat wou stellen - in het parlement zetelden (zie map ‘Landeninformatie’). Ook dit komt uw algehele geloofwaardigheid niet ten goede. U stelde immers dat u slachtoffer werd van een complot en dat het de bedoeling was van uw tegenstanders dat u nooit meer zou kunnen terugkeren naar Iran en geen lid van het parlement zou kunnen worden. Zij wisten namelijk dat als u lid van het parlement zou worden u heel veel dingen naar boven zou brengen en vertellen in het parlement (CGVS, p. 14). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u ook geen enkel document neerlegt dat uw ambitie om parlamentslid te worden onderschrijft.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat verzoeker zijn beweerde nauwe band met H.E. en diens familie niet aantoonst. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst slaagt u er niet in uw persoonlijke, noch uw professionele band met H.E. (...) aannemelijk te maken.

- U legt geen enkele foto neer van u en H.E. (...) samen, noch documenten waar jullie beide namen op vermeld staan. Nochtans geeft u aan een aantal jaren intensieve persoonlijke en professionele contacten met hem gehad te hebben én verklaart u met zijn zus getrouwd te zijn geweest.*
- U legt dan wel uw shenasnameh neer en verschillende documenten omtrent de scheidingsprocedure met Z.E. (...) (zie map ‘Documenten’), van wie u beweert dat ze de zus is van H. (...). Op geen enkele wijze toont u echter de familieband tussen Z. (...) en H. (...) aan. Zoals blijkt uit toegevoegde informatie, is ‘E. (...)’ een veelvoorkomende achternaam in Iran, waardoor hier weinig bewijswaarde aan toegekend kan worden (zie map ‘Landeninformatie’).*
- U kan enkel het jaartal van zijn overlijden geven, maar de precieze datum kent u niet (CGVS 1, p. 8). Het is vreemd dat u dit niet kan specificeren, terwijl u aangeeft dat u een dichte band met hem had.*
- Ook online of via uw sociale media werd geen enkele link gevonden tussen u en H.E. (...) (zie map ‘Landeninformatie’: NMU onderzoek).*
- Vreemd genoeg haalt u ook aan dat er sinds vroeger reeds problemen waren tussen uw familie en die van Z. (...) en H. (...). Zo zou uw grootvader de vader van Z. (...) en H. (...) op een bepaald moment gevraagd hebben om het dorp te verlaten en sinds dat moment zou er haat zijn geweest tussen de families (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 22). Het is hierbij uiterst bevreemdend dat u dan wel met Z. (...) kon trouwen én*

dat u volgens uw verklaringen ook nauw samenwerkte met H. (...) en hij u als een vertrouweling van hem beschouwde.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. In zoverre verzoeker alsnog op de proppen komt met twee foto's waarop hij samen met H.E., familieleden en dorpelingen wordt afgebeeld, dient immers te worden opgemerkt dat uit deze foto's geenszins de beweerde nauwe band tussen verzoeker en H.E. kan worden afgeleid. Uit deze foto's, die bovendien vatbaar zijn voor manipulatie en slechts een geringe bewijswaarde hebben, kan hoogstens worden afgeleid dat verzoeker de betrokken persoon eenmalig heeft ontmoet. Voor de omstandigheden waarin deze ontmoeting kaderde en voor enige verdere, nauwe band tussen verzoeker en deze persoon, vormen deze foto's geen bewijs.

De vaststellingen dat verzoeker de familieband tussen Z. en H. niet aantoonde en dat hun achternaam een vaak voorkomende achternaam is in Iran, laat verzoeker verder geheel ongemoeid.

Zo verzoeker daadwerkelijk een nauwe band vertoonde met H.E., was het daarenboven geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij de datum van diens overlijden zou kunnen verstrekken. Dat hij wel kon aangeven dat de betreffende persoon in een ziekenhuis werd opgenomen, weegt tegen deze lacune in zijn verklaringen niet op en doet hieraan geen afbreuk.

Ook laat verzoeker de terechte vaststelling onverlet dat er nergens online of via de sociale media enige link tussen hem en H. kon worden gevonden.

Gelet op de specifieke, individuele problemen en spanningen tussen verzoekers familie en de familie van H., is het verder wel degelijk onaannemelijk dat verzoeker zomaar met Z. kon trouwen en bovendien ook nog eens als vertrouweling en op een nauwe wijze zou hebben samengewerkt met H. Verzoeker doet aan deze vaststelling geenszins afbreuk met zijn algemene en ongefundeerde bewering dat het een veel voorkomende praktijk is dat spanningen tussen families worden beslecht met een huwelijk.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Daarnaast legt u weinig aannemelijke verklaringen af omtrent de problemen met de aanhangers van H.E. (...) en de gevolgen hiervan voor u.

- U verklaart dat u doorheen de jaren als vertrouwenspersoon van H.E. (...) niet alleen zicht had op belastende informatie omtrent frauduleuze praktijken van H.E. (...) en zijn dichte kring, maar dat u ook persoonlijk bij deze praktijken betrokken was. U stelde immers voor hem contracten op, las contracten na en regelde allerhande zaken voor hem (CGVS I, p. 10 en CGVS II, p. 7 en 9). U besepte dat sommige van deze zaken niet correct waren. In deze context is het uiterst bevreemdend dat u eens verkozen als parlements lid van plan was deze en andere zaken – economische misdrijven waarmee u later professioneel in aanraking kwam en waarbij ook E. (...) of mensen uit zijn entourage betrokken waren - te openbaren, uitgaande van de veronderstelling dat u als parlements lid over straffeloosheid zou beschikken (CGVS I, p. 15). Een dergelijk denkpatroon houdt op zich echter weinig steek. Er kan immers niet ingezien worden waarom u vanuit een eventuele functie als parlements lid geen voorwerp zou kunnen uitmaken van een anti-corruptieonderzoek en/of andere strafonderzoeken. U liet, luidens uw verklaringen, overigens na deze zaken voorheen te openbaren net omdat u hiermee u zelf zou incrimineren en Z. (...) over bewijsmateriaal beschikte over uw affaire waarmee ze u onder druk konden zetten.*

- In dit licht zijn ook uw verklaringen omtrent uw jobwissel weinig aannemelijk. Het is uiterst bevreemdend dat u enerzijds aangeeft dat de kring van H.E. (...) zeer machtig was en veel invloed had - in die mate dat ze u zelfs via de herasat onder druk konden zetten én konden dwingen tot het stoppen met uw job nadat u weigerde op hun voorstellen in te gaan –, maar dat u anderzijds na uw schorsing bij de Majma'-e Tashkhis-e gewoonweg een nieuwe overheidsjob heeft kunnen krijgen. Een job waar u bovendien opnieuw een belangrijke functie had en met gevoelige dossiers bezig was, waarbij er opnieuw bepaalde linken waren met personen rond H. (...). Indien u werkelijk dermate uit de gratie van bepaalde belangrijke overheidsfunctionarissen gevallen was omwille van uw stugge houding in economische misdrijven, is het weinig geloofwaardig dat u dan zomaar kon veranderen naar een andere belangrijke overheidsjob waar u tevens economische misdrijven moest onderzoeken. Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat er toen slechts een rapport was maar dat er nog geen bewijs was doorgegeven en dat ze enkel zeiden dat u niet meer bij Majma'-e Tashkhis-e mocht werken maar wel ergens anders (CGVS 2, p. 14-15). Deze bemerking slaagt er echter niet in bovenstaande merkwaardigheid te verklaren.*

- Bovendien legt u niets van documenten neer die uw ontslag of schorsing bij Majma'-e Tashkhis-e kunnen staven. U legt dan wel een heel aantal documenten neer die aantonen dat u van werk bent veranderd, maar nergens staat vermeld dat u geschorst was of niet langer bij de Majma'-e Tashkhis-e mocht werken, laat staan wat hiervoor de reden was. Het CGVS merkt hierbij ook op dat het merkwaardig is dat u uw originele badge van de Majma'-e Tashkhis-e kon neerleggen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud. Het is weinig aannemelijk dat u oneervol werd geschorst en ontslagen bij de Majma'-e Tashkhis-e, maar dat u dan uw badge niet zou moeten afgeven. U komt ook hier dus niet verder dan blote beweringen (CGVS 2, p. 14, 18; zie map 'Documenten').”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

Door eenvoudigweg en op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te poneren dat zijn verklaringen wel degelijk oprecht en authentiek zouden zijn en zouden stroken met informatie over corruptie

binnen de Iraanse overheidsinstellingen, ontkracht verzoeker de voormelde motieven immers hoegenaamd niet.

Evenmin ontkracht hij de voormelde motieven door de gevolgtrekkingen die verweerder verbond aan zijn verklaringen omtrent zijn jobwissel boudweg tegen te spreken.

Verder toont verzoeker zijn bewering geenszins aan dat de Herasat zodanig zou functioneren dat hij geen bewijzen kan voorleggen omtrent zijn schorsing. Hoe dan ook biedt hij met deze bewering geenszins een verklaring voor het feit dat hij, ondanks zijn beweerde ontslag, een originele badge kon neerleggen terwijl redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij zulke badge zou hebben moeten inleveren bij zijn schorsing en zijn ontslag.

De voormelde motieven blijven derhalve onverminderd overeind.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ook legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw problemen.

- Eerst haalt u aan dat Z. (...) nog geen documenten over uw affaire had doorgegeven aan de Herasat van de Majma'-e Tashkhis-e en ze dat dus nog niet hadden gezien of geweten (CGVS 2, p. 15), maar dan later haalt u aan dat Mr. B. (...) van de Herasat van Majma'-e Tashkhis-e een foto van u en S. (...) op zijn gsm had staan die hij aan u toonde (CGVS 2, p. 17).*
- Initieel geeft u expliciet aan dat Z. (...) u via de Herasat van de Majma'-e Tashkhis-e onder druk zette om dat dossier van de malboro sigaretten aan haar te geven. U verklaarde dat u, nadat de Herasat zag dat u dit dossier niet aan haar gaf, terug opriepen en zeiden dat u de Majma'-e Tashkhis-e moest verlaten (CGVS 1, p. 12). Echter, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat de Herasat zoiets nooit rechtstreeks zou zeggen, maar dat het M.R.E. (...) – uw directe leidinggevende bij de Instelling Havens en Zeevaart - was die dat zei (CGVS 2, p. 21).”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“In dit kader wenst het CGVS op te merken dat het ook uiterst bevreemdend is dat E. (...) weinig lijkt te weten over de problemen die u gekend heeft in Iran. Verschillende keren kreeg ze de vraag om te vertellen over de problemen die u kende in Iran, maar hier antwoordde ze vaak afwijkend of vaag op. Ze geeft ook enkele keren expliciet aan dat u haar niet zoveel vertelde (CGVS E. (...), p. 2, 6, 8, 9). Echter, aangezien jullie zich beiden op dezelfde problemen beroepen in jullie verzoek om internationale bescherming, kan redelijkerwijs verwacht worden dat ook E. (...) ondertussen op de hoogte zou zijn van alle problemen die u gekend heeft. Dat jullie het hier klaarblijkelijk niet in detail over gehad hebben, is uiterst bevreemdend en doet verdere twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het CGVS wenst hier te benadrukken dat E. (...) een diploma in de rechten heeft (CGVS E. (...), p. 7) en dus ook een zekere kennis over het politieke landschap in Iran zou moeten hebben.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, geen dienstige argumenten aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Ten slotte legt u geen enkel begin van bewijs neer omtrent uw problemen in Iran, terwijl u – als hooggeschoolde master in het recht – het belang hiervan kent én over heel wat andere zaken wel veel documenten heeft bijgehouden en ingediend.

- Er werd u de vraag gesteld of u iets van documenten heeft omtrent uw problemen met de autoriteiten, waarop u ontkennend antwoordde en aangaf dat de omstreden dossiers in uw kluis zitten, maar uw huis eind khordad 1401 verzegeld werd door de autoriteiten en u deze documenten dus niet kan recupereren omdat uw familieleden bang zijn (CGVS 1, p. 5, 16; CGVS 2, p. 21). Documenten omtrent deze verzegeling dient u niet in, hoewel uw broer advocaat is en zich dus zou kunnen informeren over uw zaak. Gevraagd waarom deze dossiers in uw persoonlijke kluis zaten en niet op uw werk, antwoordt u dat er daar overal camera's zijn en dat leden van de Sepah alles kunnen zien en volgen. Het gaat hier echter ook over (een aantal) dossiers die u tijdens uw werk behandelde, dus het is moeilijk te begrijpen waarom u deze daar dan niet zou kunnen houden (CGVS 2, p. 12-13).*
- Vreemd genoeg heeft u ook niet aan Ha. S. (...) – die u opbelde toen u in Italië was om u te waarschuwen over het ontvangen van een brief van het Ettelaat naar Herasat Ershad én reeds tien jaar met u bevriend was – gevraagd om de brief te tonen of een foto te sturen. U geeft aan dat u niet bereid bent om hem dat te vragen omdat het Ettelaat specifiek vraagt aan instellingen en hun medewerkers om niet via whatsapp of andere applicaties zaken door te sturen (CGVS 1, p. 21-22). In het licht van de beschuldigingen aan uw adres en het belang hiervoor voor uw persoon kan dit uw nalaten niet rechtvaardigen.*
- Zoals eerder al aangehaald, legt u geen documenten neer die uw schorsing of ontslag van de Majma'-e Tashkhis-e kunnen aantonen. U legt ook geen documenten neer die de reden van uw scheiding aangeven, noch documenten omtrent uw affaire met S. (...) (CGVS 2, p. 18).*
- In dit kader wenst het CGVS te bemerken dat het opvallend is dat u enerzijds aangeeft dat uw documenten in uw persoonlijke kluis zitten en dat uw huis verzegeld is waardoor niemand er aan kan (CGVS*

1, p. 5, 16; CGVS 2, p. 21), maar u anderzijds dan wel heel veel documenten in verband met uw jobs kan indienen, als ook twee badges van uw tewerkstellingen in Iran, documenten waarvan ook verwacht zou kunnen worden dat u ze in uw kluis bewaart (zie map 'Documenten')."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg en op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te poneren dat hij voldoende geloofwaardige redenen zou hebben opgegeven ter verklaring van het ontbreken van bewijsstukken, ontkracht verzoeker de voormelde, pertinente en terechte motieven namelijk op generlei wijze.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Ten derde legt u weinig geloofwaardige verklaringen af omtrent uw vertrek uit Iran en de problemen die daarna ontstonden. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.

Vooreerst legt u weinig aannemelijke verklaringen af omtrent de beschuldigingen die werden doorgegeven ten aanzien van u in Iran en uw gedrag hieromtrent. U geeft aan dat u na uw vertrek uit Iran beschuldigd werd van het hacken van de website van het ministerie van Ershad, verduistering en een relatie buiten het huwelijk (CGVS 1, p. 14).

- Volgens E. (...) was het al vaker gebeurd dat de website van dat ministerie gehackt werd. Zij verklaart dat u hier de schuld van kreeg omdat u op dat moment op reis was (CGVS E. (...), p. 9). Ook u geeft aan dat er binnen het bedrijf rondverteld werd dat u die hacking deed omdat u na deze hacking niet teruggekeerd bent naar het bedrijf (CGVS 2, p. 22). Het is vreemd dat u, louter op basis daarvan, verdacht zou worden van het hacken van de website. Bovendien werd u reeds één dag na uw vertrek naar Italië hierover ingelicht. Dat u aldus hiervan verdacht zou zijn omdat u op reis was, of na de hacking niet teruggekeerd was naar het bedrijf, houdt maar weinig steek. Daarnaast haalt u aan dat er in het bedrijf rondverteld werd dat u verantwoordelijk was hiervoor, maar hieruit blijkt nog geen officiële beschuldiging.*

- De verduistering waar u van beschuldigd werd, concretiseert u niet. U geeft aan dat u beschuldigd werd van omkoping zoals het ontvangen van geld van mensen om hun dossiers in orde te maken. U voegt toe dat er misschien foto's aan uw dossier toegevoegd werden van u samen met personen die ooit misdrijven hadden gepleegd (CGVS 2, p. 19-20). Verder dan blote beweringen komt u hier niet. U haalt aan dat het in Iran vaak gebeurt dat mensen zomaar beschuldigd worden (CGVS 2, p. 21, 22), maar uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden wel degelijk zaken voor H. (...) heeft uitgevoerd die niet helemaal legaal waren en die u eigenlijk niet wilde accepteren maar verplicht was om te doen (CGVS 2, p. 9, 15, 17). Hier dient dan ook de vraag gesteld te worden of u Iran niet heeft verlaten om aan een strafrechtelijke procedure te ontkomen.*

- Infra wordt ingegaan op uw affaire met S. (...).*

- U heeft klaarblijkelijk ook geen enkele moeite gedaan om zich enigszins te informeren omtrent deze beschuldigingen. U heeft geen advocaat gecontacteerd om na te gaan of u officieel beschuldigd wordt of waarom uw huis verzegeld werd (CGVS 2, p. 20-21). U kan zelf de precieze datum niet geven waarop uw huis verzegeld was, noch heeft u hier documenten over (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 20). Nochtans is uw broer advocaat, waardoor het voor hem mogelijk zou zijn om zich hierover te informeren. U verklaart dat het nutteloos is om beschuldigingen op te volgen die niet waar zijn en dat u geen invloedrijke persoon achter u heeft (CGVS 2, p. 20-21). Dit is geen afdoende verklaring voor het niet opvolgen van uw problemen. Van een verzoeker kan namelijk redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielverzoek. Het feit dat u zich niet informeerde naar de al dan niet officiële gerechtelijke procedure die tegen u gestart werd, geeft blijk van een algemene desinteresse in uw asielrelaas en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.*

(...)

Ten vierde slagen uw verklaringen er niet in om te overtuigen van de affaire die u had met S. (...).

- U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent deze affaire. Zo verklaart u dat Z. (...) in 1390 begon met informatie te verzamelen omtrent uw affaire (CGVS 1, p. 11), maar u geeft later aan dat de affaire pas startte in de zevende maand van 1392 (CGVS 1, p. 17).*

- Bovendien is het uiterst bevreemdend dat Z. (...) stiekem van alles bewijsmateriaal zou verzamelen, maar dat ze deze zaken dan gewoon open op de computer zou laten staan waar u die makkelijk kon vinden (CGVS 1, p. 11).*

- Het is ook weinig geloofwaardig dat u niet zou weten dat S. (...) getrouwd was. Enerzijds is de strafmaat voor buitenechtelijke relaties in Iran zodanig ernstig, waardoor zeer sterk opgelet moet worden en vertrouwen tussen de twee personen heel belangrijk is (zie map 'Landeninformatie'). Anderzijds is het uiterst bevreemdend dat u anderhalf jaar een relatie met haar zou hebben zonder dat dit onderwerp ooit aan bod zou gekomen zijn (CGVS 1, p. 17).*

- Ten slotte is het uiterst bevreemdend dat u geen idee heeft wat de huidige situatie van S. (...) is en dat u ook geen informatie heeft proberen bekomen over haar huidige situatie (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 15). Dat u dermate weinig interesse toonde in het lot van iemand waar u gedurende een periode van anderhalf jaar intieme contacten mee had, doet hier behoorlijk wat twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze affaire. Anderzijds kan van een verzoeker ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielverzoek. Het*

feit dat u zich hier niet naar informeerde geeft blijk van een algemene desinteresse in uw asielrelaas en wijst nogmaals op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven.

De motieven inzake zijn vermeende affaire met S. laat verzoeker in wezen geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Dat verzoeker wel degelijk zou hebben getracht zich te informeren, mist verder klaarblijkelijk feitelijke grondslag. Uit de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt duidelijk en genoegzaam dat verzoeker zulks, hoewel hij dit eenvoudigweg kon doen via zijn broer die advocaat is, kennelijk naliet en een verregaand gebrek aan interesse vertoonde voor zijn vermeende problemen en situatie.

Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ook uw verklaringen omtrent de problemen achteraf overtuigen niet.

- U haalt aan dat de Herasat van het Ettelaat uw broers en een aantal van uw zussen tweemaal heeft opgeroepen voor een ondervraging, dat hun telefoongesprekken beluisterd worden en dat uw broer bedreigd werd dat hij zijn werkvergunning als advocaat zou verliezen. U geeft aan dat ze voor de ondervraging naar een soort politiekantoor moesten gaan en dat ze gevraagd werden naar uw verblijfplaats. Vreemd genoeg kan u de data van deze incidenten niet concreet weergeven. U weet enkel dat de eerste ondervraging in khordad 1401 (i.e., mei-juni 2022) plaatsvond, maar kan geen tijdsindicatie geven van de tweede maal dat ze ondervraagd werden (CGVS 1, p. 19-20; CGVS 2, p. 14-15). Nochtans dient opgemerkt te worden dat ondervragingen van uw dichte familieleden belangrijke en impactvolle gebeurtenissen zijn, waardoor het hier uiterst bevreemdend is dat u hier slechts een dermate vage tijdsindicatie over kan geven. Ook geeft u aan dat uw nicht Se. (...) (of Se. (...)) (i.e., de dochter van de broer van uw moeder), die in Duitsland woont, door het Ettelaat ondervraagd werd over u toen ze op bezoek in Iran was. U legt hier echter tegenstrijdige verklaringen over af. Tijdens het eerste interview geeft u aan dat ze rond juli of augustus 2023 ondervraagd werd, maar tijdens het tweede interview spreekt u over februari 2024 (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 15-16). Bovendien kan u ook niet aangeven of ze gearresteerd was en kent u ook geen details over de gestelde vragen.*

- U verklaart dat personen in Iran uw pad aan het volgen zijn in Europa. Zo zou er een geluidsfragment op de gsm van Y. (...) gestaan hebben, dat Z. (...) hem stuurde, waarin werd gezegd dat ze wisten dat u in Italië was en dat ze u zouden vinden. Er zou ook een applicatie op de gsm van uw zoon geïnstalleerd zijn geweest. U legt dit geluidsfragment, noch bewijs van de geïnstalleerde applicatie neer tijdens uw procedure en geeft hiervoor de stereotiepe verklaring dat Y. (...) zijn gsm gestolen is in het centrum (CGVS 1, p. 19; CGVS 2, p. 16). Wat betreft uw verklaring dat u constant telefoontjes van onbekende nummers krijgt en dat u er zeker van bent dat deze uit Iran komen, dient opgemerkt te worden dat u aangeeft dat u nog nooit een telefoontje heeft opgenomen waardoor u dus ook niet kan stellen, noch kan aantonen dat deze telefoontjes uit Iran komen (CGVS 2, p. 15).*

- Er zouden oudere mensen naar uw OC zijn gekomen die vroegen achter een Iraanse familie van vijf personen. U weet niet wie deze personen waren en u heeft er niet mee gepraat, noch hen gezien. U denkt dat u misschien lijkt op iemand van de Sepah of IRGC, want ze vroegen naar Q.S. (...) (CGVS 1, p. 20-21). U heeft geen klacht ingediend omdat er niets mee zou gebeuren en legt ook geen documenten van het OC voor omtrent dit incident. U komt hier dus niet verder dan blote beweringen. Uit uw verklaringen blijkt ook niet dat u door deze mensen geïnterviewd werd, aangezien u aangeeft dat deze personen met u wilden praten, maar dat u geen zin had om met iemand over politiek of politieke problemen te praten (CGVS 1, p. 20).*

- U maakte in België een facebook profiel aan op uw eigen naam, waarop u twee foto's van uzelf gedeeld hebt én waar uw locatie in België (i.e., Anderlecht) op vermeld staat (zie map 'Landeninformatie': NMU onderzoek). Dit valt helemaal niet te rijmen met uw verklaring dat u uit vrees voor uw leven Italië moest verlaten zodat niemand te weten zou komen waar u zich bevindt.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Dat hij niet aanwezig was toen de problemen zich bij zijn familie stelden, kan niet verklaren waarom hij over deze problemen dermate vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde. Redelijkerwijze kon namelijk worden verwacht dat verzoeker zich bij zijn familie terdege zou hebben geïnformeerd wanneer deze familie hem op de hoogte bracht van deze problemen en indien deze problemen daadwerkelijk hadden plaatsgevonden.

Voor het overige vergenoegt verzoeker zich er in het kader van het voorgaande toe de gevolgtrekkingen die het CGVS aan zijn verklaringen verbindt eenvoudigweg en op algemene wijze te betwisten en aan te geven dat deze geenszins aantonen dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vrees voor vervolging. Hiermee doet verzoeker in het geheel geen afbreuk aan de voormelde, pertinente en terecht motieven.

Ook inzake de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen motieven, vergenoegt verzoeker zich ertoe deze motieven eenvoudigweg en op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze tegen te spreken:

“Ten slotte zijn uw verklaringen omtrent de toeristische redenen van uw vertrek uit Iran en uw verblijf in Italië ongeloofwaardig.

- Volgens uw verklaringen had u een vlucht naar Milaan geboekt - met het doel Milaan te bezoeken – maar had u dan verkeerdelijk een hotel in Rome geboekt (CGVS 1, p. 8-9; CGVS 2, p. 4-5; CGVS E. (...), p. 4; zie administratief dossier). U haalt hierbij aan dat u het hotel had geboekt en hierbij rekening had gehouden met hoe ver het van elke locatie was die u wilde bezoeken omdat uw vrouw last had van haar been. U haalt aan dat ook uw vrouw zelf de afstand van het hotel naar de locaties die jullie wilden bezoeken had zitten berekenen (CGVS 2, p. 4). Dat u tijdens deze – klaarblijkelijk grondige – voorbereiding omtrent de afstanden tussen de bezienswaardigheden in Milaan en jullie hotel, niet zouden gemerkt hebben dat jullie een hotel in een compleet andere stad hadden geboekt is uiterst ongeloofwaardig. Zeker aangezien u specifiek aangeeft dat u voor uw vrouw bewust op zoek ging naar een goed gelegen hotel omdat ze niet zoveel kon stappen.*
- Als u gevraagd werd welke plaatsen jullie van plan waren om te bezoeken, kan u geen enkele plaats of naam noemen. U komt niet verder dan zeggen dat jullie een heel bekend plein zouden bezoeken en een museum (CGVS 2, p. 4). Uw opmerking dat u niet verwacht had dat deze vragen gesteld zouden worden en dat u zich anders beter voorbereid zou hebben op de vragen, is niet ernstig te nemen (CGVS 2, p. 5). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u hierbij aangaf dat u bij de visum aanvraag een voorstel van uw reisplanning had gemaakt en dat u die misschien wel kan terugvinden via de website van VFS. Nadat u de boodschap kreeg dat u dit zeker mocht opvragen en indienen, zegt u dan plots dat u dit heeft afgegeven en dat zij dat gaan hebben (CGVS 2, p. 4).*
- Het is ongeloofwaardig dat u, een universitair geschoolde man, deze reis zorgvuldig en helemaal zelf voorbereidde (i.e., tickets kopen, verzekeringen, reservaties hotel etc.), maar dan wel verkeerdelijk een hotel boekte in een totaal andere stad (CGVS 1, p. 8).*
- Bovenstaande zaken lijken op een gepland vertrek uit Iran te wijzen en niet op een tijdelijk vertrek omwille van toeristische redenen.*

In dit kader lijkt u belangrijke documenten achter te houden voor het CGVS.

- U heeft een kopie van heel wat documenten (i.e., shenasnameh en melikaart), maar niet van uw paspoort (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 4). U legt ook onaannemelijke verklaringen af omtrent het verlies van dit paspoort (cfr. infra).*
- Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u tijdens de reis van Italië met de bus naar België uw heuptas met de documenten had opgehangen boven uw hoofd om te kunnen slapen. Tijdens een stop merkte u dat er geen geld en geen paspoorten meer in uw tas zaten. Echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u pas in België zag dat uw paspoort er niet meer was (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 3). Uw vrouw zegt hieromtrent dat u alle documenten in een heuptas had maar dat ze niet weet wat er gebeurd is. Dat ze niet op de hoogte zou zijn van de omstandigheden van het verlies van belangrijke identiteitsdocumenten, is niet geloofwaardig en doet hier het vermoeden rijzen dat ze bewust vaag antwoordt om geen tegenstrijdige verklaringen af te leggen (CGVS E. (...), p. 4).*
- Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u bij uw aankomst in België naar de politie bent geweest omdat jullie niet wisten wat jullie moesten doen en jullie zouden daar vermeld hebben dat jullie geen paspoorten hadden (CGVS 1, p. 4). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd u expliciet gevraagd of u aangifte had gedaan van diefstal of verlies van de paspoorten. U gaf aan dat u het had meegedeeld in het politiekantoor (CGVS 2, p. 3), maar er valt bitter weinig af te leiden uit het document dat uw advocaat na afloop van het tweede persoonlijk onderhoud indiende hieromtrent. Het enige persoonsgegeven dat hierop te zien is, is een geboortedatum van 6/12/1981. Als plaats van de feiten staat 1210 Saint-Josse-ten-Noode Rue de Brabant 82 vermeld en datum 6/05/2022 – wat een datum is voordat jullie in Europa toegekomen waren - en bij aard van het misdrijf staat ‘procès-verbal d’information’. Hieruit blijkt geen aangifte van diefstal van paspoorten. Het louter uitspreken van het feit dat u geen paspoort meer heeft, is geen officiële aangifte van verlies of diefstal. Dit pv bleek opgesteld te zijn op 27/05/2022.*
- Alle bovenstaande opmerkingen in acht nemende, lijkt het er hier eerder op dat u het paspoort achterhoudt omdat daar informatie in staat die niet overeenkomt met uw verklaringen.”*

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien verzoeker zich ertoe vergenoegt deze motieven eenvoudigweg tegen te spreken doch ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aanvoert, door de Raad overgenomen.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Ter volledigheid wenst het CGVS nog kort in te gaan op uw verklaringen omtrent een oud probleem tussen uw grootvader en de vader van Z. (...).

- U geeft hieromtrent aan dat dit niet gelinkt is aan uw asielrelaas, maar dat u dit wilde vermelden om aan te tonen dat er sinds vroeger altijd al een probleem of conflict tussen jullie families was (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 22)*

• Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat u heeft kunnen trouwen met Z. (...), waardoor er klaarblijkelijk toen geen problemen tussen de families waren.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

De overige documenten die verzoeker neerlegde, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT